

Anonüümseks muudetud versioon

Tõlge

C-277/20 – 1

Kohtuasi C-277/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

24. juuni 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Oberster Gerichtshof (Austria kõrgeim üldkohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

27. mai 2020

Avaldaja:

UM

Oberster Gerichtshof (Austria kõrgeim üldkohus) tegi [...] avaldaja UM, [...] Köln, [...] kinnistamisavalduse menetluses, lähtudes avaldaja määruskaebusest Landesgericht Klagenfurti (Klagenfurtis asuv liidumaa kohus) kui apellatsioonikohtu 16. jaanuari 2020. aasta määruse peale, [...] millega jäeti muutmata Bezirksgericht Hermagori (Hermagori esimese astme kohus) 12. novembri 2019. aasta määrus [...], järgmise

kohtumääruse:

A. Euroopa Liidu Kohtule esitatakse järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, [lk 2] kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist (edaspidi „määrus nr 650/2012“), artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et pärimislepinguna selle sätte tähenduses tuleb käsitada surma puhuks sõlmitud kinkelepingut, mille pooled on kaks Saksamaa kodanikku, kelle harilik viibimiskoht on Saksamaal, ja mille ese on Austrias asuv kinnisasi, kui lepingu kohaselt tekib kingisaajal pärast kinkija surma pärandi suhtes võlaõiguslik nõudeõigus kanda ta selle lepingu ja

kinkija surmatunnistuse alusel omanikuna kinnistusraamatusse, ilma et pärimisasja menetlev kohus peaks tegema täiendavaid toiminguid?

2. Kui sellele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas määruse nr 650/2012 artikli 83 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see reguleerib ka seoses kinkelepinguga surma puhuks enne 17. augustit 2015 sõlmitud kohaldatava õiguse valiku kokkuleppe kehtivust, kui asjaomane kinkeleping on kvalifitseeritav pärimislepinguna määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses?

B. [...] [menetluse peatamine]

Põhjendused

I. Asjaolud

Kinnistustoimiku dokumentidest ja kinnistusregistrist nähtub järgmist. **[lk 3]**

Saksamaa kodanik ZL [...], kelle viimane harilik viibimiskoht oli Köln ja kes suri 13. mail 2018 Kölnis, on 20. juuni 1975. aasta müügilepingu ja 22. juuli 1975. aasta üleandmislepingu põhjal kantud Austria kinnistusraamatusse Mauthen'is asuva kinnisasja omanikuna. Pärimismenetlus on pooleli Amtsgericht Köln'is (Kölni esimese astme kohus). ZL-i poeg UM, kes on samuti Saksamaa kodanik ja kelle harilik viibimiskoht on Köln, esitas seal nõude, millega taotles kõnealuse pärandvaraks oleva kinnisasja omandi tagasikandmist.

ZL tegi 9. juulil 1975 oma pojale UM-ile ja tema (toonasele) austerlasest abikaasale XU-le, kelle viibimiskoht on samuti Köln, asjaomase kinnisasja kohta järgmise pakkumuse:

„Esiteks: XU omandas 13. mai ja 20. juuni 1975. aasta müügilepinguga [...] edaspidi väljamõeldava osa kinnisasjast [...] Kötschach'i kohtupiirkonnas. Sellele kinnistule ehitatakse kahepereelamu, mis jääb XU ja tema perekonna alaliseks elukohaks ning mille ehitust rahastab XU äi ZL. Juhuks, kui XU annab nimetatud kinnisasja üle oma abikaasa UM-i ainuomandisse ja viimane annab selle omakorda üle oma isa ZL-i omandisse, teeb ZL XU-le ja UM-le [...] pakkumuse sõlmida järgmine leping:

a) ZL võtab UM-lt nimetatud kinnisasja üle enda omandisse **[lk 4]** koos kõigega, mis on sellega ühendatud, samuti koos kõigi õiguste ja kohustustega ning mõõtmise tulemusel määratletud piirides. Kinnisasi antakse ZL-ile üle järgmistes punktides kindlaks määratud tingimustel.

b) ZL kohustub rajama tema omandis oleval kinnisasjal kahepereelamu kümne aasta jooksul alates lepingu sõlmimisest. See kohustus läheb üle tema pärijatele, kui ta ei ole seda oma eluajal täitnud. [...]

c) ZL teeb oma surma puhuks korralduse, et annab nimetatud kinnisasja üle XU-le ja UM-le, kummalegi sellest pool koos kõigega, mis tema surma ajaks on kinnisasjaga ühendatud, eelkõige sellel asuva majaga, ja vastavalt selle piiridele üleandmise ajal. Üleandmine toimub pärast ZL surma, kuid mitte enne maja valmimist. Üleandmine seatakse sõltuvusse asjaolust, et ZL-i surma ajal ei ole abielu kahe omandaja vahel lahutatud ja XU elab ZL-st kauem. Kui see tingimus ei ole täidetud, siis eeldatakse, et surma puhuks kokku lepitud üleandmine toimub ainult UM-ile, kusjuures sõlmitavast lepingust talle tulenev õigus on pärandatav ka juba enne ZL-i surma.

d) Kuivõrd üleandmise eest pole kokku lepitud vastusooritust, toimub surma puhuks kokku lepitud üleandmine kinkena, nagu ZL selgelt avaldab. Ta loobub lepingust taganemise õigusest. **[lk 5]**

e) Osalise vastusooritusena üleandmise eest on omandajad kohustatud seadma XU ema [...] kasuks isikliku kasutusõiguse ehitatavas majas elamiseks [...].

f) Sõlmitavatest lepingutest tulenevatele õigussuhetele kohaldatakse Austria õigust [...].

g) ZL kohustub mitte võõrandama ega koormama talle kuuluvat kinnisasja ilma UM ja XU nõusolekuta, millega tagatakse surma puhuks sõlmitud üleandmislepingust tulenevad õigused. [...]

h) ZL annab nõusoleku sellele, et kinnistusraamatus lepingu esemeks oleva kinnisasja kohta tehakse Mautheni kinnistuspiirkonnas edaspidi avatavasse registriosasse,

aa) [...]

bb) tuginedes käesolevale lepingule ja ZL-i ametlikule surmatunnistusele, mõlema omandaja ühise avalduse alusel kanne selle kohta, et neil mõlemal on omandiõigus poolele kinnistust, või ainult UM-i avalduse alusel kanne selle kohta, et ainult UM-il on omandiõigus kinnistule, kui ta tõendab kinnisasja ainult talle üleandmise tingimuse täidetust.

i) [...]"

XU ja UM andsid sellele pakkumusele nõustumuse, mis vormistati 22. juuli 1975. aasta notariaalaktina. XU suri 5. novembril 2005, see tähendab enne ZL-i, ja selleks ajaks oli tema abielu UM-iga juba lahutatud. Elamut **[lk 6]** Mauthenis asuvale kinnisasjale ei ehitatud.

II. Avaldaja väited ja senine menetlus

UM, kes on surma puhuks sõlmitud kinkelepingu kohaselt ainus õigustatud isik, palub Austria kinnistusraamatut pidaval kohtul kanda ta kinnisasja omanikuna

kinnistusraamatusse. UM esitas 9. juuli ja 22. juuli 1975. aasta pakkumuse ja nõustumuse, ZL-i ja XU surmatunnistused, maksuameti väljastatud takistuse puudumise tõendi, Amtsgericht Kölni (Kölni esimese astme kohus) määruse pärandi hooldaja määramise kohta, kinnisasja väärtust tõendava dokumendi kinnitatud ära kirja ja kinnisasja aerofoto.

Esimese astme kohtu kohtunikuabi jättis kinnistamisavalduse rahuldamata ja põhjendas seda lepingus märgitud tingimuste täitmist tõendavate dokumentide puudumisega. Kohtunikuabi lähtus sellest, et asjas on kohaldatav Austria õigus.

Teise astme kohus jättis selle kohtulahendi muutmata. Määruse nr 650/2012 sätteid ei ole kohaldatavad, sest lepingu kohaselt lepiti kokku Austria õiguse kohaldamises. Avaldaja peab kinnistusraamatut käsitlevate õigusaktide nõuetele vastavate dokumentidega tõendama, et lepingus kokku lepitud edasilükkavad tingimused on täidetud. Surma puhuks sõlmitud kinkilepingu eset ei tulnud üle anda enne maja valmimist, selle tingimuse täitmist pole tõendatud. Teise astme kohus andis loa esitada tema lahendi peale määruskaebus. **[lk 7]**

Selle kohtulahendi peale esitas avaldaja edasikaebuse Oberster Gerichtshofile (Austria kõrgeim üldkohus), millega ta taotleb jätkuvalt kandeavalduse rahuldamist.

Oberster Gerichtshof (Austria kõrgeim üldkohus) otsustas määruskaebuse menetlemise peatada ja esitada Euroopa Kohtule asja lahendamise seisukohalt olulised eelotsuse küsimused liidu õiguse tõlgendamise kohta.

III. Liidu õigus

1. Määruse nr 650/2012 artikkel 1 sätestab:

1. *Käesolevat määrust kohaldatakse pärimisele. [...]*

2. *Käesoleva määruse kohaldamisalast jäetakse välja:*

[...]

g) *õigused ja varaesemed, mis tekivad või lähevad üle muul viisil kui pärimise teel, näiteks kinkimine, ühine vara, mis läheb üle üleelanud isikule, pensioniskeemid ning kindlustus- ja muud samalaadsed lepingud, ilma et see piiraks artikli 23 lõike 2 punkti i kohaldamist;*

[...]

l) *kinnis- või vallasasjaõiguse registrisse kandmine, sealhulgas kande tegemise õiguslikud nõuded, ning õiguse registrisse kandmise või kandmata jätmise õiguslikud tagajärjed.*

2. Määruse nr 650/2012 artikkel 3 sätestab:

4

1. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „pärimine“ – isiku vara, õiguste ja [lk 8] kohustuste mis tahes vormis üleminek tema surma korral, olenemata sellest, kas üleminek toimub surma puhuks tehtud korralduse alusel või seadusjärgse pärimise teel;

b) „pärimisleping“ – leping, sealhulgas vastastikusest testamendist tulenev kokkulepe, millega vastutasu eest või ilma selleta luuakse, muudetakse või lõpetatakse õigusi ühe või mitme lepinguosalise tulevase pärandi suhtes;

[...]

d) „surma puhuks tehtud korraldus“ – testament, ühine testament või pärimisleping;

[...]

3. Kohaldatava õiguse valiku kohta näeb määruse nr 650/2012 artikkel 22 ette järgmist:

1. Isik võib pärimisasjale kui tervikule kohaldatavaks õiguseks valida selle riigi õiguse, mille kodanik ta on valiku tegemise ajal või surma hetkel. Isik, kellel on mitu kodakondsust, võib valida ükskõik millise riigi õiguse, mille kodanik ta on valiku tegemise ajal või surma hetkel.

2. Valik tehakse sõnaselgelt surma puhuks tehtud korralduse vormis või see peab nähtuma kõnealuse korralduse tingimustest.

[...]

4. Määruse nr 650/2012 artikkel 25 näeb pärimislepingute kohta ette järgmist:

1. Ühe isiku pärandi kohta sõlmitud pärimislepingu lubatavusele, sisulisele kehtivusele ja siduvusele, sealhulgas lõpetamise tingimustele, kohaldatakse õigust, mida käesoleva määruse kohaselt oleks kohaldatud selle isiku [lk 9] pärandile juhul, kui ta oleks surnud lepingu sõlmimise päeval.

[...]

3. Vaatamata lõigetes 1 ja 2 sätestatule võivad pooled valida pärimislepingu lubatavusele, sisulisele kehtivusele ja siduvusele, sealhulgas lõpetamise tingimustele, kohaldatavaks õiguseks õiguse, mille isik või üks isikutest, kelle pärand on lepingu objektiks, oleks võinud vastavalt artiklile 22 valida selles esitatud tingimustel.

5. Üleminekusätted määruse nr 650/2012 artiklis 83 on sõnastatud järgmiselt:

1. Käesolevat määrust kohaldatakse 17. augustil 2015 või hiljem surnud isikute vara pärimisele.

2. Kui surnu oli enne 17. augustit 2015 valinud oma pärandile kohaldatava õiguse, on valik kehtiv, kui see vastab III peatükis sätestatud tingimustele või kui valik on kehtiv rahvusvahelise eraõiguse sätete kohaldamisel, mis kehtisid valiku tegemise ajal riigis, kus oli surnu harilik viibimiskoht, või mis tahes riigis, mille kodakondsus surnul oli.

3. Enne 17. augustit 2015 surma puhuks tehtud korraldus on lubatud ning sisuliselt ja vormiliselt kehtiv, kui see vastab III peatükis sätestatud tingimustele või kui korraldus on lubatud ning sisuliselt ja vormiliselt kehtiv rahvusvahelise eraõiguse sätete kohaldamisel, mis kehtisid korralduse tegemise ajal riigis, kus oli surnu harilik viibimiskoht, või **[lk 10]** mis tahes riigis, mille kodakondsus surnul oli, või selles liikmesriigis, mille asutus menetleb pärimisasja.

4. Kui korraldus surma puhuks tehti enne 17. augustit 2015 õiguse kohaselt, mille surnu võinuks valida käesoleva määruse kohaselt, loetakse see valituks pärandile kohaldatavaks õiguseks.

IV. Liikmesriigi õigus

1. Austria tsiviilseadustiku (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „ABGB“) § 956 oli käesolevas asjas kohaldatavas redaktsioonis enne 2015. aasta pärimisseaduse ja sellega seonduvate seaduste muutmise seaduse (Bundesgesetzblatt I 2015/87, [edaspidi „ErbRÄG 2015“]) jõustumist sõnastatud järgmiselt:

Kinge, mille täitmine peaks toimuma alles pärast kinkija surma, kehtib vastavate vorminõuete täitmise korral nagu annak. Asjaomast kinget tuleb käsitada lepinguna ainult juhul, kui kingisaaja võttis kinke vastu, kinkija loobus sõnaselgelt kinkelepingust taganemise õigusest ja kingisaaja sai kätte sellekohase kirjaliku avalduse.

Notariaalakte käsitleva seaduse (Notariatsaktsgesetz, NotAktG) § 1 punkti d kohaselt oleneb kinkelepingu kehtivus sel juhul, kui tegelikku üleandmist ei toimu, tehingu notariaalsest vormistamisest.

2. Austria kinnistusraamatuseaduse (Grundbuchgesetz, edaspidi „GBG“) asjakohased sätted on sõnastatud järgmiselt:

§ 26:

(1) Kandeid ja eelmärkeid võib teha ainult dokumentide alusel, mis vastavad nende kehtivuseks ette nähtud vorminõuetele. **[lk 11]**

(2) Asjaõiguse omandamise või muutmise kande aluseks olevad dokumendid peavad rajanema kehtival õiguslikul alusel.

3. Austria kohtunikuabi seaduse (Rechtspflegergesetz, edaspidi „RpflG“) asjakohased sätted on sõnastatud järgmiselt:

§ 2:

Kohtuametniku võib määrata kohtunikuabiks ühes või mitmes järgmistest valdkondadest:

[...]

3. *kinnistusraamatu- ja laevakinnistusraamatu asjad;*

[...]

§ 16

(1) [...]

(2) *Kohtuniku lahendada jäävad alati:*

[...]

6. *asjad, milles tuleb kohaldada välisriigi õigust.*

V. Eelotsuse küsimuste põhjendused

1.1 Liikmesriigi kohtupraktika kohaselt peab Austrias kinnistusraamatut pidav kohus vastavalt GBG §-le 26 kontrollima kinnistusraamatu kande tegemiseks esitatud dokumentide vormi ja sisu. Kui lepingus antakse õigus tingimuslikult ja nõusolek kinnistusraamatu kande tegemiseks antakse samal tingimusel, siis tuleb dokumentaalselt tõendada ka selle tingimuse täitmist [...]. RpflG kohaselt on seda pädev kontrollima kohtunikuabi. Kui selle käigus osutub vajalikuks kaaluda välisriigi õiguse kohaldamist, siis rakendub Austria kohtupraktika [...] kohaselt RpflG § 16 lõike 2 punktist 6 tulenev kohustus anda asi üle kohtunikule. Kui kirjeldatud olukorras **[lk 12]** teeb kohtuniku asemel lahendi kohtunikuabi, siis tuleb kohtumäärus ja sellele eelnev menetlus tühistada ning saata kohtuasi uueks läbivaatamiseks esimese astme kohtunikule. Nimetatud menetlusnormi rikkumist peavad kohtud kuni jõustunud lahendi tegemiseni omal algatusel tuvastama ka siis, kui kaebuses sellele ei tugineta [...].

1.2 Kohus peab omal algatusel uurima ja kohaldama välisriigi õigusnorme alati, kui selle õiguse kohaldamine näib asjaolude põhjal asjakohane [...]. Selleks et hinnata, kas kohtunikuabil on käesolevas asjas sisuline pädevus, tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul esmalt vastata küsimustele, kas kõnesolevas kinklepingus sisalduv kohaldatava õiguse valiku kokkulepe, mille kohaselt kohaldatakse Austria õigust, on kehtiv, ja kas seda tüüpi lepingutele saab kohaldada määrust nr 650/2012.

2. ABGB §-s 956 (enne ErbRÄG 2015 jõustumist kehtinud redaktsioonis) sätestatud kinget surma puhuks käsitlevas Austria kohtupraktikas leiti, et kingitud ese kuulus kinkijale kuni tema surmani [...]. Kinnisasja puhul oli kingisaaja omandiõiguse tekkimiseks nõutav kinnistusraamatu kanne, mille tegemiseks võis esitada kandeavalduse koos puudutatud isiku nõusolekut sisaldava kinkelepingu ja surmatunnistusega, ilma et pärimisasja menetlev kohus oleks pidanud tegema eraldi määruse. Selleks et surma puhuks sõlmitud kinkeleping oleks kehtiv, pidi kingisaaja kinke vastu võtma, kinkija pidi sõnaselgelt loobuma kinkelepingust taganemise õigusest ja koostada tuli **[lk 13]** notariaalakt. Kinkelepingu alusel tekkis üksnes võlaõiguslik nõue, mille rahuldamist sai nõuda alles pärast kinkija surma ([...] „surma puhuks korralduse tegemine annakuna“). Kui lepingus sisaldus [lepingu eseme] koormamise ja võõrandamise keeld kingisaaja kasuks, siis asendas see liikmesriigi kohtupraktika kohaselt sõnaselget loobumist taganemisõigusest. Kinnistusraamatut pidavale kohtule esitatud dokumentidest võib Austria õiguses sisalduvate kriteeriumide põhjal järeldada, et avaldaja kasuks sõlmiti kinkeleping surma puhuks.

3.1 Määrus nr 650/2012 reguleerib ainult pärimist, mitte aga toiminguid, mis tulenevad tehingutest elavate vahel. Austria õiguse kohasel kinkel surma puhuks on aga eripära, et [kinkija] eluajal ei toimu kinkijat puudutavat ega koormavat vara üleandmist, välja arvatud juhul – mida käesolevas asjas ei esine –, kui kinkeleping täideti juba enne pärandaja surma. Vara üleandmine toimub alles pärast surma ja vastav nõue on suunatud pärandvara või pärijate vastu. Kuivõrd määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punktides b ja d määratletud mõistete hulgas sisaldub surma puhuks tehtud korraldusena muu hulgas ka pärimisleping, millega luuakse õigusi tulevasele pärandile vastusooritusega või ilma selleta, peab eelotsusetaotluse esitanud kohus vajalikuks selgitada, kas kinge surma puhuks on sedalaadi leping surma puhuks.

3.2 Saksakeelses õiguskirjanduses on valitsev arusaam, et surma puhuks tehtud kinkel puudub kinkija eluajal **[lk 14]** asjaõiguslik toime, see tuleb kvalifitseerida pärimisõiguslikuks tehinguks ja kuulub niisiis määruse [nr 650/2012] materiaalsesse kohaldamisalasse [...].

3.3 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul tuleks kinget surma puhuks käsitada pärimislepinguna määruse nr 650/2012 tähenduses olenemata sellest, kas lepingus nähti ette osaline tasu või mitte. Isegi juhul, kui lepingus märgitud vara tuleb pärast võlgniku surma üle anda elavate vahel tehtud tehingu alusel, ilma et pärimisasja menetlev kohus teeks selleks täiendavaid toiminguid, kuulub see vara ka Austria õiguses surma puhuks annakuna tehtud korralduse käsituse kohaselt veel tulevase pärandi hulka määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul tuleneb erandite kitsalt tõlgendamise reeglist ja määruse nr 650/2012 artikli 1 lõike 2 punktis g märgitud konkreetsete erandite sisust, et määruse nr 650/2012 asjakohased sätted hõlmavad ka pärandi osa kohta tehtud annakut, mis vormistati kinkena surma puhuks, seda vähemalt juhul, kui kingisaaja nõue **[lk 15]** tekib sarnaselt annakusaajaga alles pärast kinkija surma. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul ei kuulu

kohaldamisele määruse nr 650/2012 artikli 1 lõike 2 punkti 1 kohane erand, sest küsimus ei puuduta registrimenetlust, vaid lepingu hindamist kollisiooninormide alusel, mis on eeldus asja lahendava kohtu funktsionaalse pädevuse hindamisel.

4. Madalamate astmete kohtud põhjendasid Austria materiaaõiguse kohaldamist poolte vahel lepingus kokku lepitud kohaldatava õiguse valikuga. Määrus nr 650/2012, mida käesoleval juhul tuleb põhimõtteliselt kohaldada kinkija surma ajast tulenevalt, sisaldab üleminekusätteid ka enne 17. augustit 2015 sõlmitud kohaldatava õiguse valiku kokkuleppe kohta ja seab selle kehtivuse sõltuvusse sellest, kas kohaldatava õiguse valik vastab III peatükis sätestatud tingimustele või kas valik on kehtiv rahvusvahelise eraõiguse sätete kohaldamisel, mis kehtisid valiku tegemise ajal riigis, kus oli pärandaja harilik viibimiskoht, või mis tahes riigis, mille kodakondsus tal oli. Kuna kinkija oli toona juba Saksamaa kodanik, jäi selleks kuni surmani ja viibis Saksamaal nii lepingu sõlmimise kui ka surma ajal, siis annab määruse nr 650/2012 artikli 83 lõige 2 pigem alust pidada surma puhuks sõlmitud kinkulepingus sisalduvat kohaldatava õiguse valiku kokkulepet, millega kohaldatavaks õiguseks valiti Austria õigus, kehtetuks. Kuigi määruse nr 650/2012 artikli 83 lõikes 2 ei nimetata sõnaselgelt pärimislepingut, on seal nimetatud pärandit. Määruse nr 650/2012 artikli 83 lõige 3 ei käsitle kohaldatava õiguse valikut, vaid märgib, millisel juhul on enne 17. augustit 2015 surma puhuks tehtud korraldus lubatud ning sisuliselt [lk 16] ja vormiliselt kehtiv. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul tuleb määruse nr 650/2012 artikli 83 lõiget 2 kohaldada ka „pärimislepingus“ kokku lepitud kohaldatava õiguse valikule, aga selline tõlgendus ei pruugi olla ainuõige. Kui kohaldatava õiguse valik ei oleks määruse nr 650/2012 III peatüki sätete põhjal lubatav, võiks selle kehtivust artikli 83 lõigete 2 ja 3 kohaldatavuse korral põhjendada ainult sellega, et rahvusvahelise eraõiguse asjakohaste sätete, st Saksamaa riigisisese õiguse alusel oleks kokkulepe olnud toona Saksamaal kehtiv. Ka välisriigi kollisiooninormide kohaldamise otsuse peab RPflG kohaselt tegema kohtunik.

[...] [märkused menetluse kohta]

Oberster Gerichtshof (Austria kõrgeim üldkohus),

Viinis, 27. mail 2020

[...]

[eesistuja nimi, märkused menetluse kohta]